

c) Avšak ve stručném řízení mohou účastníci, kteří nebyli vůbec anebo nikoli v čas ke komisionelnímu šetření pozváni a tudíž k němu se nedostavili, svoje námitky pořadem práva k platnosti přivést, kdežto v ediktálním řízení nemohou se účastníci vůbec na to odvolávat, že nebyli snad vyrozuměni, poněvadž spočívá v podstatě ediktálního řízení, že veškerí účastníci o zavedení tohoto řízení zvědět mohou.

V. Účastníci.

Účastníky v řízení vyzývacím jsou:

1. Ten, kdo se uchází o propůjčení vodního práva užívacího.
2. Majitelé sousedních zařízení, staveb a pozemků.
3. Vlastníci soukromé vody, k níž se žádané užívací právo vztahuje.
4. Ti, kteří již nabyli užívacích práv vodních k soukromé vodě, o niž se jedná,
5. jakož i všichni, kdož jsou účastníky ve smyslu vodního zákona, jako na př. účastněné vodní společnosti, ti, jimž přísluší právo po vodě plaviti dříví a j.

6. Zástavní věřitelé a držitelé služebností k pozemkům, jež mají býti odděleny nebo služebností obtíženy, nikoli však ohledně pozemků podnikatelských, poněvadž sluší za to míti, že při takovém podniku zájmy zástavních věřitelů a držitelů služebností nikterak nejsou v odporu se zájmy uchazeče, nýbrž naopak, že tím tento po případě nového oprávnění získá a jeho pozemek novým zařízením větší ceny nabude, což i zástavním věřitelům a držitelům služebností prospěje.

Nebylo-li lze při komisionelním šetření v řízení vyzývacím odbyvaném docílití narovnání, budiž úřadem rozhodnuto po případném slyšení znalcův a stran o přípustnosti, objemu, způsobu a podmínkách podniku, jakož i zdali a do jaké míry služebnosti mají býti zřízeny nebo pozemky odstoupeny; jde-li však o stavby ve vodách, jichž se užívá k plavbě lodí nebo vorů, mají se předložiti spisy k rozhodnutí příslušnému úřadu zemskému. Nález vynesený v řízení vyzývacím jest konečný a účinkuje vůči každému, tak že proti němu vůbec žádné námitky již činěny býti nemohou (roz. ze dne 22. října 1885 č. 2735). (Ostatně viz čl. Expropriace v právu vodním a Služebnosti vodní.)

Saccharin.

I. Ve srozumění s ministry vlády uherské zapovídá se v říši naší na základě čl. VI. zák. ze dne 25. května 1882 č. 47 ř. z. dovoz saccharinu a podobných umělých sladidel, jimiž se obchoduje (jako methyl-saccharin, sukrol, cukerin, dulcin, krystalosa atd.) a syropů látkami těmito oslazených. Za podobná umělá sladidla pokládati jest ony chemické preparáty ke slazení, které nenáležejí ke skupině uhlohydrátův. Zároveň tato nevztahuje se však k saccharinu, jež za zvláštních podmínek odbírají lékárníci, droguisté a materialisté (nař. min. vnitra, financí a obchodu ze dne 20. dubna 1898 č. 49 ř. z.).

Saccharin (kyselina anhydro-ortho-sulfamin-benzoová nebo sulfonid kyseliny benzoové a jeho chemické sloučeniny) vyskytuje se v obchodu buďto sám o sobě v podobě bílého nebo nažloutlého prášku nebo smísen bývá (těžko se rozpouštěje) s dvojuhličitanem sodnatým nebo také v malých lisovaných tabulkách (preparáty saccharinové). Saccharin vyznačuje se vy-

datnou, dlouho působící sladkou chutí a snadno se rozpouští v nakysnatém étheru.

II. Lékárníci, droguisté a materialisté hodlající zásobovati se saccharinem z ciziny, povinni jsou při dovozu předložiti povolení politického úřadu zemského, které nutno opatřiti si pro jednotlivý případ zvlášť; v povolení tomto má býti udáno:

1. jméno a bydliště zasílatele, počet název a hrubá (brutto) váha jednotlivých kusů, dále ryzí (netto) váha dováženého saccharinu a konečně tvar, ve kterém dovážen bude; —

2. celní úřad, jímž zboží prochází;

3. jméno, bydliště a zaměstnání příjemce.

Bez takovéhohó řádně vyhotoveného povolení nesmí se nižádná zásilka vyříditi. Povolení vzpomenuté platnost má jen pro celní úřad tam uvedený, kterýž podrží je za doklad k rejstříku. Vzejde-li na celním úřadu pochybnost v tom směru, že zásilka obsahuje snad jiná umělá sladidla, než saccharin, nevyřídí se ihned, nýbrž zašle se vzorek ku prozkoumání c. k. zemědělskému chemickému ústavu pokusnému ve Vídni. O došlé zásilce má příjemce učiniti podrobný záznam ve zvláštním rejstříku příjmů vydání (jmenovitě uvésti dlužno den dodání, způsob zabalení, ryzí váhu, jakož i tvar, ve kterém saccharin byl dovezen — viz. nař. min. vnitra, financí a obchodu ze dne 20. dubna 1898 č. 51 ř. z.).

III. Saccharinu a preparátů saccharinových, jakož i podobných umělých sladidel nesmí se při živnostenské výrobě potravin užívati, prodávati v tuzemsku vyjma tyto případy:

1. Lékárníci oprávnění jsou užívati saccharinu a látek sacharinových při výhradné výrobě léků a dietetických prostředků nebo preparátů, které smějí lékárníci vydávati k lékařskému předpisu (receptu) nebo i bez tohoto v přímém (ručním) obchodu. Mimo to mohou lékárníci vydati saccharin zákazníkům, kteří k lékařskému doporučení užívati mají do domácích potravin saccharinu. Toto lékařské nařízení dlužno pak předložiti lékárníku; nařízení takovéto může míti platnost po celá tři léta a nevyhotovuje se snad od případu k případu. (Podrobnější ustanovení v té příčině udána jsou v §§ 3 a 4 nař. min. ze dne 20. dubna 1898 č. 52 ř. z.).

2. Zápověď svrchu dotčená neodnáší se dále k nemocnicím, sanatoriím, léčebným ústavům o pod., které připravují stravu (s úředním povolením) pro své pacienty.

3. Politický úřad zemský vyslechna zemskou zdravotní radu může živnostníkům (t. j. hostinským a výčepníkům) v lázeňských místech k žádosti jich výjimečně a do odvolání uděliti povolení ku přípravě nápojů a jídel s použitím saccharinu a podobných látek. Dispens tato nesmí být udělena na dobu delší tří let, po třech létech může býti však obnovena.

4. K živnostenské výrobě a prodeji zboží pekařského a cukrářského pro osoby požívající výrobků těchto k radě lékařské potřebí jest zvláštního povolení politického úřadu zemského, kterého nabytí možno teprve po předchozím dobrozdání zemské zdravotní rady. Povolení toto uděliti lze toliko spořádaným a důchodkově nezávadným živnostníkům a nanejvýš na dobu tříletou; povolení udělené lze kdykoli odvolati a ovšem i po vypršení lhůty tříleté prodloužiti. Pečivo nebo cukroví s přísadou saccharinu smí se vydati jen zákazníkům zvláště a výslovně za to žádajícím (viz nař. min. vnitra, financí a obchodu ze dne 20. dubna 1898 č. 52 ř. z.).